

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

ERDŐ- ÉS FÖLDBIRTOKOSOK, ERDÉSZETI ÜGYEKKEL FOGLALKOZÓK
ÉS ERDŐTISZTEK SZÁMÁRA

Szerkeszti

BUND KÁROLY,

egyesületi titkár.

1913. év, január 15.

II. FÜZET.

LII-ik évfolyam.

Megjelenik minden hónap 1. és 15-ik napján.

Ara egy évre azok számára, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek nem tagjai, 16 kor. Az egylet azon alapító tagjainak, kik legalább 300 koronát alapítottak, ingyen jár, míg azoknak, kik ezen összegnél kevesebbet alapítottak, az illető alapítványi kamat beküldése mellett, ára 6 kor. Rendes tagoknak a 16 kor. évidij fejében szintén ingyen küldetik meg.

Az Országos Erdészeti Egyesület időközönként megjelenő közérdekű kiadványai (népszerű erdészeti ismeretek tára stb.), valamint a hirdetések (állandó melléklet) és az időközönként a laphoz fűzött, műnyomópapíron készült képek az előfizetési ár fejében a lappal *ingyen* küldetnek meg.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST, V., Alkotmány-utcza 6. szám

(Telefon: 37—22)

A lapnak legkésőbb minden hónap 5. és 20. napjáig a t. egyesületi tagok vagy előfizetők kezeihez kell jutni. Ellenkező esetben posta-jegygyel „reclamatio” teendő.

Munkatársaink tájékozásául! Az »Erdészeti Lapok« közleményeik körébe fogadják az erdőgazdaság összes ágainak művelésére és ismertetésére szolgáló értekezéseket s a gazdálkodás gyakorlati alkalmazására vonatkozó bármilyen tudósításokat, valamint felveszük az erdészetet közelről érdeklő s azzal mintegy rokoni kötelékben lévő vadászati ügyeket is.

Írói tiszteletdíj: Egy nyomtatott ívnyi (16. old.) eredeti értekezésért, mely a szerkesztőség részéről átdolgozást nem igényel, 40—48 K, ha az átdolgozást avagy idegen nyelvből eszközölt szabatos fordításért 24—40 K, oly fordításért, mely átdolgozást igényel, 16—24 K.

Munkatársaink tiszteletdíját a szerkesztőség az év végével küldi meg, kívánatra azonban előbb is.

Kérjük munkatársainkat, hogy dolgozataikat csak egyes félvékre s ilyeneken is csak az egyik oldallapra, törött alakban írják. A cikkekhez tartozó rajzokat sima, fehér papíron, lehetőleg készter olyan nagyságban kell készíteni, mint amilyen nagyságban azokat a szerző a lapba felvéteni kívánja. Ugyanílyan mértékben nagyítva kell a rajzhoz tartozó felírásokat, betűket s egyéb jelzéseket is alkalmazni. Tiszta és szép másolatokat csak hasonlóan kidolgozott eredeti után lehet várni. *Kéziratok nem küldetnek vissza.*

Az Erdészeti Lapokban megjelenő közleményekről a szerkesztőség a nyomdai költségek megtérítése esetén *különlenyomatokat* is készített a szerzők számára. A nyomdai költség (füzve, de boríték nélkül) 30 példány után 16 oldalas ivenként 7 K, 50 példány után 8, 100 példány után 10 K.

Borítékkal ellátva, a különlenyomatok előállítására 30 példánynál 3 K 60 fill., 50 példánynál 4 K-val, 100 példánynál 5 K-val többbe kerül.

EGYESÜLETI HIRDETÉSEK.

Figyelmeztetés. Az egyesületi kiadványokból az egyesületi tagok *csak egy példányt* szerezhetvén meg *kedvezményes áron*, több példány megrendelése esetében a többi példány után a nem tagok számára megállapított ár küldendő be.

Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Bpest, V., Alkotmány-utca 6. sz.) a következő művek rendelhetők meg:

ERDÉSZETI LAPOK. Az Országos Erdészeti Egyesület közlönye. Szerkeszti *Bund Károly*. Előfizetési ára 1 évre 16 korona. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Mutatványszámok ingyenesen. Régi évfolyamok mérsékelt áron.

AZ ERDŐ. Erdészeti és vadászati szaklap kisebb erdők birtokosai és kezelői, erdészeti és vadászati altsztek részére. Szerkeszti *Balogh Ernő* m. kir. erdőtanácsos. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Ára 1 évre 4 K.

AZ ERDÉSZETI ZSEBNAPTÁR 1912. ÉVI (31.) EVFOLYAMA. Ára tagoknak 2 K, másoknak 3 K, Legczynszerűbb 2 K 45 f, illetőleg 3 K 45 f előzetes beküldésével rendelni, mely esetben bérmentve szállítatik.

AZ ERDŐŐR vagy **AZ ERDÉSZET ALAPVONALAI KÉRDÉSEKBEŒ ÉS FELELETEKBEŒ.** Irta: Bedő Albert. IX. kiadás, 1912. Ára 6 K. 6 kor. 55 fill. előzetes beküldése esetén bérmentve és ajánlva küldetik.

AZ ERDŐRENDEZÉSTAN KÉZIKÖNYVE. Irta: bölcs házai Belházy Emil. Ára tagoknak 6 K, nem tagoknak 10 K.

ERDÉSZETI NÖVÉNYTAN. Irta: Fekete Lajos és Mágocsi-Dietz Sándor. I. kötet: Általános növénytan. Teljesen elfogyott. — II. kötet: Növényrendszertan. Részletes növénytan. Növényföldrajz. Ára tagoknak 12 K, nem tagoknak 18 K.

RENDSZERES NÖVÉNYTAN. Irta: dr. Tuzson János. I. Általános rész és a virágtalan növények. Ára egyesületi tagoknak 8 K. Bolti ára 10 K.

1913. JANUÁR 15.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LII. ÉVF.

KÖZLÖNYE

2. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti :

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. * Előfizetési díj egy évre 16 korona

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. e.m.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék.

(Telefon : 37—22.)

A kincstári erdők beruházásai.

(B.) Nyilvánvalóan hivatalos forrásból az a hír járta be a napilapokat, hogy a földmivelésügyi minisztérium a kincstári erdők kolozsvári, ungvári, nagybányai, bustyaházai, szászsebesi, máramarosszigeti, zágrábi és susáki kerületeiben mintegy 600 km erdei vasutat kíván építeni körülbelül 24 millió korona költséggel, de nem az állam pénzével, hanem magánvállalkozás útján, míg a besztercebányai, zsarnóczai, lugosi, orsovai, lipitújvári, lippai, tótsóvári, apatini, gödöllői és vinkovcezi kerületekben a beruházásokat maga a kincstár fogja eszközölni.

Ez a közlemény, amely talán némileg idő előtt került a sajtóba, némi kommentárt igényel, annál is inkább, mert egyik fakeskedelmi lap már a kincstári erdő bérbeadása címén foglalkozik ezzel a kérdéssel.

Ismeretes, hogy gróf *Serényi* Béla földmivelésügyi miniszter mindjárt hivatalba lépte után magáévá tette hivatali elődjének, *Darányi* Ignácznak azt az álláspontját, hogy a kincstári erdők fatermése ezentul mindenütt, ahol a viszonyok erre megértek, nem tövön, hanem kitermelt állapotban bocsátható áruba. A kincstári

erdőgazdaságnak a házilagos fatermelésre való berendezkedése, amely számos köz- és magángazdasági előnnyel kecsegtet, a kincstári erdők feltáratlan volta mellett igen nagyarányú, de produktív beruházásokat tesz szükségessé, amelyek egyfelől magában az erdőben létesítendő szállítási eszközökből állanak, másfelől a távol fekvő erdők és a közforgalmi eszközök közötti kapcsolatot hivatottak létrehozni. Közforgalmi eszközeink végső erei éppen az erdős vidékeken még kevésbé lévén kifejlesztve, a beruházásoknak jelentékeny része ennek a szükséges kapcsolatnak létesítésére, tehát nem szorosan véve erdőgazdasági célra lett volna fordítandó.

Az eredeti terv tudunkkal az volt s részben még ma is az, hogy a beruházások egész terjedelemben mint állami építkezések vitessenek keresztül. Ezen a terven csak annyiban történt módosulás, hogy miután a külpolitikai viszonyokból folyó óriási állami kiadások következtében az állam ezidőszert erre a célra nem rendelkezik elegendő pénzzel, nehogy a mielőbb megépítendő szállító eszközök létesülése előre láthatóan hosszabb időre elodáztassék, azok létesítése részben a magánvállalkozás bevonásával czéloztatik. Ez azonban korántsem értendő úgy, hogy már most megint a favásárlóra bízatik a szállító eszközökről való gondoskodás, aki hosszú lejáratu szerződéssel mintegy bérebe veszi az erdőt és tőáron vásárolja a fát, hanem olyképen értelmezendő, hogy a fenn felsorolt kerületekben, ahol a fatermés jobb értékesítése érdekében sürgős szükség van néhány hosszabb vonal megépítésére, ezeket a favásárlótól független vállalkozók megépítik és bizonyos díjért, amely a szállítási költségeken kívül a később a kincstár tulajdonába átmenő berendezés költségeinek törlesztését is tartalmazza, végzik a fának szállítását. Ez mindenesetre valamivel drágább megoldás, mintha maga a kincstár építené és tartaná üzemben ezeket a vonalakat, de más, helyesebb megoldási mód, amelylyel a fennálló szükségletet kielégíteni lehetne, egyelőre nem áll rendelkezésre. A fatermés házilagos kitermelésének fokozatosan érvényesítendő elvén azonban ezzel csorba nem esik, mert a fát a kincstár szándékszik termelteni és a vállalatok üzemében lévő szállítási fővonalakhoz gyűjteni, a vásárló pedig a közforgalmi eszközök mellett fogja a fát átvehetni azokban a kerületekben is, ahol ily hosszabb összekötő vonalok építésére szükség van. A fejlettebb

viszonyokkal bíró kerületekben pedig, ahol inkább csak az erdőbirtok belsejének feltárásáról van szó, a kincstár maga szándékosan az összes szükséges szállító eszközöket berendezni és a fennismertetett vállalati rendszert egyáltalában csak a közeli jövőben szükséges nagyobb szerű berendezések biztosítására kívánja felhasználni anélkül, hogy az a későbbi jövőre is állandósíthatnák.

Erdőgondnoki élményeimből.

Irta : *Sebők Ernő* m. kir. főerdőmérnök.

Szaktársaimra nézve talán nem érdektelen, ha erdőgondnokkoromban történt néhány különös kimenetelű erdőkár, illetve vadászati kihágási esetemet leírom úgy, amint azok tényleg megtörténtek. A vonatkozó végzések és ítéletek részben a régi albáki, jelenleg aranyosfői erdőgondnokságnál, részben a kolozsvári kincstári ügyészségnél eredetiben feltalálhatók, amit azért tartok szükségesnek megemlíteni, mert esetleg többen tréfás oldaláról fogva fel a tényleg megtörtént eseményt, el sem hinnék azt.

Az 1906-ik évben történt, hogy erdőgondnokságom II. sz. védkerületi erdőre jelentette, miszerint a hozzá beosztott napibéressel az erdősitésben 8 juhász felügyelete alatt 200 darab juhot talált. A juhokat a legközelebbi községbe lehajtani nem tudta, egyrészt a nagy távolság, de különösen azért, mert azokat számos idegen réten és mezőgazdasági földön kellett volna áthajtani, amivel tetemes károkat okozott volna, így megelégedett azzal, hogy felírta a 8 pásztor nevét, akik előmutatták a marhajárlatokat, amelyek szerint pontosan meg volt állapítható, hogy a juhokat 5 jákótelkei (Kolozs megye) lakos a nagyszabenyi vásáron vette és említett pásztorokra hazahajtás végett bizta.

Az eljárás az erdőtörvény 130. §-a alapján, a tettesek lakhelyének, illetőleg tartózkodási helyének bírósága, vagy a tett elkövetéseinek színhelyére illetékes bíróság előtt is megindítható. Jákótelke, a gazdák és pásztorok lakhelye, Kolozs megyében fekszik és a bánffyahunyadi járáshoz tartozik, míg a tett elkövetésének szín-